

พระราชบัญญัติ

ว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทย

กับสาธารณรัฐเกาหลี

พ.ศ. ๒๕๕๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

เป็นปีที่ ๕๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐเกาหลี

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐเกาหลี พ.ศ. ๒๕๕๓”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ การส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐเกาหลี ให้เป็นไปตามสนธิสัญญาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐเกาหลี ท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ เพื่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

สนธิสัญญาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน
ระหว่าง
ราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐเกาหลี

ราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐเกาหลี (ต่อไปนี้จะเรียกว่า “ภาคีสัญญา”)
ปรารถนาที่จะเพิ่มความร่วมมือของประเทศทั้งสองให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ในการ
ป้องกันและการปราบปรามอาชญากรรมโดยการจัดทำสนธิสัญญาว่าด้วยการส่งผู้กระทำผิดข้ามแดน
ให้แก่อันและกันในลักษณะถ้อยที่ถ้อยปฏิบัติ
ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ 1

ข้อผูกพันในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ภาคีสัญญาแต่ละฝ่ายตกลงจะส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้อีกฝ่ายหนึ่ง ตามบทบัญญัติแห่ง
สนธิสัญญานี้ ซึ่งบุคคลที่ถูกต้องการตัวเพื่อการฟ้องคดี การพิจารณาคดี หรือเพื่อกำหนดโทษหรือ
ดำเนินการลงโทษในดินแดนของภาคีที่ร้องขอสำหรับความผิดที่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้

ข้อ 2

ความผิดที่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้

1. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งสนธิสัญญานี้ ความผิดที่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ คือ ความผิด
ซึ่งไม่ว่าจะระบุลักษณะความผิดไว้อย่างไรก็ตาม สามารถลงโทษได้ตามกฎหมายของภาคีสัญญาทั้ง
สองฝ่าย รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับภาษีอากร ภาษีศุลกากร การควบคุมการปริวรรตเงินตราต่าง
ประเทศหรือรายได้อื่น ๆ โดยการจำคุกหรือโดยการทำให้ปราศจากเสรีภาพเป็นระยะเวลาอย่างน้อย
หนึ่งปี หรือโทษที่รุนแรงกว่า

2. ในกรณีคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนเกี่ยวเนื่องกับบุคคลที่ต้องคำพิพากษาอันเป็น
การทำให้ปราศจากเสรีภาพโดยศาลของภาคีที่ร้องขอสำหรับความผิดใดที่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้นั้น การ
ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจะได้รับการอนุมัติหากระยะเวลาต้องโทษตามคำพิพากษายังเหลืออยู่อีกไม่น้อยกว่า
หก (6) เดือน

3. เพื่อวัตถุประสงค์ของข้อนี้ในการวินิจฉัยว่า ความผิดใดเป็นความผิดตามกฎหมาย
ของภาคีสัญญาทั้งสองฝ่ายหรือไม่ นั้น

(ก) ไม่จำเป็นต้องคำนึงว่ากฎหมายของภาคีสัญญาได้กำหนดว่าการกระทำที่
ประกอบขึ้นเป็นความผิดนั้นไว้ในประเภทความผิดเดียวกัน หรือจะเรียกชื่อความผิดเป็นอย่างไรหรือไม่

(ข) ให้พิจารณาการกระทำทั้งหมดที่ถูกกล่าวหาของบุคคลซึ่งถูกขอให้ส่งตัว
ข้ามแดนโดยไม่จำเป็นต้องคำนึงว่า ตามกฎหมายของภาคีสัญญาทั้งสองฝ่าย มีองค์ประกอบของความผิด
แตกต่างกันหรือไม่

4. ในกรณีที่ความผิดกระทำขึ้นนอกดินแดนของภาคที่ร้องขอ จะให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนก็ต่อเมื่อกฎหมายของภาคที่ได้รับการร้องขอกำหนดการลงโทษไว้สำหรับความผิด ซึ่งกระทำนอกดินแดนในพฤติการณ์ที่คล้ายคลึงกัน ในกรณีที่กฎหมายของภาคที่ได้รับการร้องขอมิได้บัญญัติไว้ เช่นนั้นภาคที่ได้รับการร้องขออาจใช้ดุลพินิจให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้

5. การส่งผู้ร้ายข้ามแดนอาจได้รับการอนุมัติตามบทบัญญัติแห่งสนธิสัญญานี้ในความผิดฐานใดฐานหนึ่งถ้าหากว่า

(ก) เป็นความผิดในภาคที่ร้องขอในเวลาที่การกระทำนั้นประกอบขึ้นเป็นความผิดและ

(ข) การกระทำที่ถูกกล่าวหาว่านั้น หากได้เกิดขึ้นในดินแดนของภาคที่ได้รับการร้องขอในเวลาที่ทำการร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน จะประกอบขึ้นเป็นความผิดตามกฎหมายที่ใช้บังคับในดินแดนของภาคที่ได้รับการร้องขอ

6. หากคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนเกี่ยวเนื่องกับความผิดหลายความผิด ซึ่งแต่ละความผิดนั้นลงโทษได้ตามกฎหมายของภาคทั้งสอง แต่มีบางความผิดไม่เป็นไปตามข้อกำหนดอื่น ๆ ของวรรค 1 และวรรค 2 ภาคที่ได้รับการร้องขออาจอนุมัติให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนสำหรับความผิด เช่นว่านั้นได้ หากว่าบุคคลนั้นจะต้องถูกส่งตัวข้ามแดนในความผิดที่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้อย่างน้อยหนึ่งฐานความผิด

ข้อ 3

การปฏิเสธไม่ส่งผู้ร้ายข้ามแดน

การส่งผู้ร้ายข้ามแดนจะไม่ได้รับการอนุมัติภายใต้สนธิสัญญานี้ในสถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

1. เมื่อภาคที่ได้รับการร้องขอตัดสินว่า ความผิดที่ร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนนั้นเป็นความผิดทางการเมือง ความผิดทางการเมืองในที่นี้จะไม่รวมถึงความผิด ดังต่อไปนี้

(ก) การปลงชีวิตหรือการพยายามปลงชีวิตหรือการประทุษร้ายต่อร่างกายของประมุขแห่งรัฐ หรือหัวหน้ารัฐบาล หรือสมาชิกในครอบครัวของบุคคลดังกล่าว

(ข) ความผิดซึ่งภาคคู่สัญญาที่มีพันธกรณีจะต้องดำเนินการให้มีเขตอำนาจศาลเกี่ยวกับความผิดนั้น หรือจะต้องให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ตามความตกลงพหุภาคีระหว่างประเทศ ซึ่งภาคคู่สัญญาทั้งสองฝ่ายเป็นภาคีอยู่ด้วย และ

(ค) ความผิดเกี่ยวกับการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ การก่อการร้าย หรือการลักพาตัว

2. เมื่อบุคคลที่ถูกต้องการตัวกำลังถูกดำเนินคดี หรือได้มีการพิจารณาคดีและได้รับการปล่อยตัวไป หรือได้ถูกลงโทษแล้วในดินแดนของภาคที่ได้รับการร้องขอ ในความผิดซึ่งได้มีการร้องขอให้ส่งตัวบุคคลนั้นข้ามแดน

3. เมื่อการฟ้องคดี หรือการลงโทษ สำหรับความผิดที่ร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนต้องห้ามโดยเหตุที่บัญญัติไว้ตามกฎหมายของภาคคู่สัญญาแต่ละฝ่าย รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวกับอายุความ หรือ

4. เมื่อภาคที่ได้รับการร้องขอมีเหตุผลหนักแน่นที่จะสันนิษฐานว่า คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนมุ่งประสงค์จะดำเนินคดี หรือลงโทษบุคคลที่ต้องการตัว โดยมีเหตุผลจากเชื้อชาติ ศาสนา สัญชาติ หรือความเห็นทางการเมือง หรือว่าอาจมีอคติต่อสถานภาพของบุคคลนั้นโดยเหตุผลดังกล่าว

แล้ว บทบัญญัติของวรรคนี้ไม่ใช้บังคับกับความผิดที่ระบุไว้ในอนุวรรค (ก) (ข) และ (ค) ของวรรค 1 แห่งข้อนี้

ข้อ 4

การใช้ดุลพินิจปฏิเสธการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

การส่งผู้ร้ายข้ามแดนอาจได้รับการปฏิเสธภายใต้สนธิสัญญานี้ ในสถานการณ์อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

1. เมื่อความผิดที่ร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนนั้น ตามกฎหมายของภาคีที่ได้รับการร้องขอถือว่าได้กระทำขึ้นทั้งหมดหรือแต่เพียงบางส่วนในดินแดนของตน
2. เมื่อในที่สุด บุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวได้รับการปล่อยตัว หรือถูกพิพากษาว่ากระทำผิดในรัฐที่สามสำหรับความผิดเดียวกันกับความผิดที่ขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน และหากถูกพิพากษาว่ากระทำผิด ได้มีการลงโทษแล้วทั้งหมด หรือไม่อาจลงโทษได้อีก และ
3. ในกรณีพิเศษ ภาคีที่ได้รับการร้องขอแม้จะได้พิจารณาถึงความรุนแรงของความผิด และผลประโยชน์ของภาคีที่ร้องขอแล้ว ยังเห็นว่า เนื่องจากสภาวะการณ์ส่วนบุคคลของบุคคลที่ถูกขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจะไม่สอดคล้องกับข้อพิจารณาด้านมนุษยธรรม

ข้อ 5

การเลื่อนการส่งมอบตัว หรือการส่งมอบตัวชั่วคราว

1. เมื่อบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวกำลังถูกดำเนินคดี หรือกำลังรับโทษตามคำพิพากษาอยู่ในรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอในความผิดนอกเหนือจากความผิดซึ่งขอให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ภาคีที่ได้รับการร้องขออาจส่งมอบตัวบุคคลดังกล่าว หรือเลื่อนการส่งมอบตัวออกไปจนกระทั่งการดำเนินคดีเสร็จสิ้นลงหรือจนกระทั่งได้มีการรับโทษตามคำพิพากษาทั้งหมดหรือบางส่วนแล้ว ภาคีที่ได้รับการร้องขอจะแจ้งให้ภาคีที่ร้องขอทราบการเลื่อนการส่งมอบตัวใด ๆ
2. ภายในขอบเขตที่อนุญาตโดยกฎหมายของภาคีที่ได้รับการร้องขอ หากเป็นกรณีที่บุคคลอยู่ในข่ายที่จะถูกส่งตัวข้ามแดนได้ ภาคีที่ได้รับการร้องขออาจส่งมอบตัวบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวเป็นการชั่วคราวเพื่อวัตถุประสงค์ในการป้องกันให้แก่ภาคีที่ร้องขอตามเงื่อนไขที่จะตกลงกันระหว่างภาคีคู่สัญญา ทั้งนี้ บุคคลที่ถูกส่งตัวกลับคืนไปยังภาคีที่ได้รับการร้องขอ ภายหลังจากได้มีการส่งมอบตัวชั่วคราวแล้ว อาจถูกส่งมอบตัวให้แก่ภาคีที่ร้องขอในที่สุดเพื่อรับโทษตามคำพิพากษาโดยสอดคล้องกับบทบัญญัติของสนธิสัญญานี้

ข้อ 6

การส่งคนชาติข้ามแดน

1. ภาคีคู่สัญญาแต่ละฝ่ายไม่ถูกผูกพันที่จะส่งคนชาติของตนตามสนธิสัญญานี้ แต่เจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารของภาคีคู่สัญญาแต่ละฝ่ายมีอำนาจส่งตัวคนชาติของตนได้ หากตามดุลพินิจเห็นว่าเป็นการสมควรที่จะกระทำเช่นนั้น

2. หากภาคีสัญญาปฏิเสศการส่งผู้ร้ายข้ามแดนตามวรรค 1 ของข้อนี้ หากพิจารณาเป็นการสมควร ภาคีฝ่ายนั้นอาจส่งเรื่องให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของตนเพื่อดำเนินการฟ้องร้องบุคคลนั้นในความผิดทั้งมวลหรือความผิดฐานใดฐานหนึ่งซึ่งมีการขอให้ส่งตัวข้ามแดน ภาคีสัญญานี้จะแจ้งให้ภาคีที่ร้องขอทราบการดำเนินการและผลการฟ้องคดีใด ๆ การวินิจฉัยเรื่องสัญชาติให้ถือในขณะที่มีความผิดซึ่งขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนนั้นได้กระทำขึ้น

ข้อ 7

ช่องทางการติดต่อ

คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนและการติดต่อทางเอกสารใด ๆ ในภายหลัง ให้ส่งโดยวิธทางการทูต

ข้อ 8

กระบวนการส่งผู้ร้ายข้ามแดนและเอกสารที่ต้องการ

1. คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนต้องกระทำเป็นลายลักษณ์อักษร เอกสารทั้งหมดที่ยื่นประกอบคำร้องขอจะต้องมีการรับรองความถูกต้องแท้จริงตามข้อ 10

2. คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจะต้องแนบ

(ก) เอกสารซึ่งระบุรูปพรรณสัณฐาน และหากเป็นไปได้ ให้ระบุสัญชาติของบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัว

(ข) บทบัญญัติของกฎหมายซึ่งระบุองค์ประกอบสำคัญและที่กำหนดฐานความผิด

(ค) บทบัญญัติของกฎหมายที่กำหนดโทษสำหรับความผิด และ

(ง) บทบัญญัติของกฎหมายที่กำหนดอายุความในการฟ้องคดี หรือในการดำเนินการลงโทษสำหรับความผิดนั้น

3. เมื่อคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนเกี่ยวกับบุคคลที่ยังไม่ถูกพิพากษาว่ากระทำ ความผิด คำร้องขอดังกล่าวจะต้องแนบ

(ก) สำเนาหมายจับซึ่งออกโดยผู้พิพากษา หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจอื่นของภาคีที่ร้องขอ

(ข) ข้อสนเทศที่แสดงว่าบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวคือบุคคลที่หมายจับระบุไว้ และ

(ค) คำแถลงระบุการกระทำที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นความผิดซึ่งมีมูลที่น่าเชื่อถืออันควรสงสัยว่าบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวได้กระทำความผิดที่ขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน

4. เมื่อคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนเกี่ยวกับบุคคลที่ถูกพิพากษาว่าได้กระทำความผิด คำร้องขอจะต้องแนบ

(ก) สำเนาคำพิพากษาที่เกี่ยวข้องของศาลของภาคีที่ร้องขอ

(ข) ข้อสนเทศที่แสดงว่าบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวคือบุคคลที่ถูกพิพากษาว่าได้กระทำความผิด และ

(ค) คำแถลงระบุการกระทำอันเป็นความผิดซึ่งบุคคลนั้นถูกพิพากษาว่าได้กระทำความผิด

5. เอกสารทั้งหมดซึ่งภาคีที่ร้องขอจะยื่นตามบทบัญญัติแห่งสนธิสัญญานี้ จะต้องแนบคำแปลเป็นภาษาของภาคีที่ได้รับการร้องขอหรือภาษาอื่นใดที่ภาคีนั้นยอมรับ

ข้อ 9

ข้อเสนotecเพิ่มเติม

1. หากภาคีที่ได้รับคำร้องขอพิจารณาว่า ข้อเสนotecประกอบคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนยังไม่เพียงพอตามสนธิสัญญานี้ในอันที่จะพิจารณาอนุมัติการส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ ภาคีนั้นอาจขอให้จัดหาข้อเสนotecเพิ่มเติมให้ภายในระยะเวลาที่ภาคีนั้นกำหนด
2. หากบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวข้ามแดนถูกจับกุม และข้อเสนotecเพิ่มเติมที่จัดหาให้ยังไม่เพียงพอตามสนธิสัญญานี้ หรือไม่ได้รับภายในระยะเวลาที่กำหนด บุคคลนั้นอาจได้รับการปล่อยตัวจากการควบคุม การปล่อยตัวเช่นนั้น ไม่เป็นการตัดสิทธิภาคีที่ร้องขอในอันที่จะทำคำร้องขอใหม่ให้ส่งตัวบุคคลนั้นข้ามแดน
3. ในกรณีที่ปล่อยตัวบุคคลจากการควบคุมตามวรรค 2 ภาคีที่ได้รับการร้องขอจะแจ้งให้ภาคีที่ร้องขอทราบในทันทีเท่าที่จะสามารถกระทำได้

ข้อ 10

การรับรองความถูกต้องแท้จริงของเอกสารประกอบคำร้องขอ

1. เอกสารที่แนบไปกับคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนตามข้อ 8 หากมีการรับรองความถูกต้องแท้จริงแล้ว ให้รับฟังเป็นพยานหลักฐานในกระบวนการส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ในดินแดนของภาคีที่ได้รับการร้องขอ
2. เอกสารที่ถือว่าได้มีการรับรองความถูกต้องแท้จริงตามวัตถุประสงค์แห่งสนธิสัญญานี้จะต้องได้รับการลงนามหรือประทับตราหรือรับรองโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของภาคีที่ร้องขอ

ข้อ 11

การจับกุมชั่วคราว

1. ในกรณีเร่งด่วน ภาคีสัญญาแต่ละฝ่ายอาจร้องขอให้จับกุมบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวไว้ชั่วคราวระหว่างรอการยื่นคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนโดยวิธีทางการทูต คำร้องขอนั้นอาจส่งทางไปรษณีย์หรือโทรเลข หรือโดยวิธีการอื่นใดซึ่งมีหลักฐานเป็นลายลักษณ์อักษร
2. คำร้องขอจะต้องประกอบด้วย รูปพรรณของบุคคลที่ต้องการตัว คำแถลงระบุว่าจะร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนโดยวิธีทางการทูต คำแถลงระบุว่ามีเอกสารที่เกี่ยวข้องดังที่กล่าวไว้ในวรรค 3 หรือวรรค 4 ของข้อ 8 ซึ่งให้อำนาจจับกุมตัวบุคคลนั้น คำแถลงระบุโทษที่สามารถลงได้หรือโทษที่ได้ลงไปแล้วสำหรับความผิดนั้น และหากได้รับการร้องขอจากภาคีที่ได้รับการร้องขอ จะต้องมีการแถลงโดยย่อระบุการกระทำที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นความผิดด้วย
3. ภาคีที่ร้องขอจะได้รับแจ้งผลของการร้องขอโดยไม่ชักช้า
4. บุคคลที่ถูกจับกุมจะถูกปล่อยตัวเป็นอิสระ หากภาคีที่ร้องขอไม่สามารถยื่นคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนพร้อมเอกสารแนบดังที่ระบุไว้ในข้อ 8 ภายในหกสิบ (60) วัน นับแต่วันทำการจับกุมอย่างไรก็ตาม การปล่อยตัวจะไม่เป็นอุปสรรคต่อการเริ่มกระบวนการเพื่อส่งบุคคลที่ถูกขอนั้นข้ามแดนถ้าได้รับคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนอีกในภายหลัง

ข้อ 12

การส่งผู้ร้ายข้ามแดนแบบย่อ

เมื่อบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวแจ้งต่อศาลหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจอื่น ๆ ของภาคีที่ได้รับ การร้องขอว่า ตนยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรให้ส่งตัวข้ามแดน ภาคีที่ได้รับการร้องขอจะดำเนิน มาตรการที่จำเป็นทั้งปวงที่จะเร่งรัดการส่งตัวข้ามแดนภายในขอบเขตที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมาย

ข้อ 13

คำร้องขอที่ขัดแย้งกัน

1. ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอจากรัฐสองรัฐหรือมากกว่านั้น ให้ส่งตัวบุคคลเดียวกัน ข้ามแดนไม่ว่าในความผิดเดียวกันหรือความผิดที่ต่างกัน ภาคีที่ได้รับการร้องขอจะต้องวินิจฉัยว่า จะส่งตัวบุคคลนั้นให้แก่รัฐใดและจะต้องแจ้งคำวินิจฉัยต่อรัฐเหล่านั้น
2. ในการวินิจฉัยว่าจะส่งตัวบุคคลข้ามแดนให้แก่รัฐใด ภาคีที่ได้รับการร้องขอ จะต้องพิจารณาสถานการณ์ทั้งปวงที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 - (ก) หากคำร้องขอเกี่ยวเนื่องกับความผิดที่ต่างกัน ควรพิจารณาเปรียบเทียบ ความร้ายแรงของความผิดเหล่านั้น
 - (ข) เวลาและสถานที่ของการกระทำความผิดแต่ละความผิด
 - (ค) ลำดับวันที่ของคำร้องขอ
 - (ง) สัญชาติของบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัว และ
 - (จ) ถิ่นที่อยู่เป็นปกติของบุคคลนั้น

ข้อ 14

การส่งมอบตัว

1. ภาคีที่ได้รับการร้องขอจะแจ้งคำวินิจฉัยเกี่ยวกับคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนใน ทันทีให้ภาคีที่ร้องขอทราบโดยวิธีการทางทูต การปฏิเสธคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนทั้งหมดหรือแต่ เพียงบางส่วน จะต้องแสดงเหตุผล
2. ภาคีที่ได้รับการร้องขอจะตกลงกันในเรื่องเวลาและสถานที่ที่จะส่งมอบตัวบุคคล ที่ถูกขอให้ส่งตัวให้แก่เจ้าหน้าที่ที่เหมาะสมของภาคีที่ร้องขอในดินแดนของภาคีที่ได้รับการร้องขอ
3. ภาคีที่ร้องขอจะนำตัวบุคคลนั้นออกจากดินแดนของภาคีที่ได้รับการร้องขอ ภายในระยะเวลาอันสมควรตามที่ภาคีที่ได้รับการร้องขอกำหนด และหากบุคคลนั้นยังไม่ถูกนำตัวไป ภายในระยะเวลาดังกล่าว ภาคีที่ได้รับการร้องขออาจปล่อยตัวบุคคลนั้นเป็นอิสระและอาจปฏิเสธการ ส่งตัวข้ามแดนสำหรับความผิดเดียวกันนั้นได้

4. หากมีสถานการณ์นอกเหนือการควบคุมทำให้ภาคีสัญญาไม่อาจส่งมอบตัวหรือเน้ตัวบุคคลที่จะถูกส่งข้ามแดนไปได้ ภาคินั้นจะต้องแจ้งให้ภาคีอีกฝ่ายหนึ่งทราบ ภาคีสัญญาทั้งสองฝ่ายจะวินิจฉัยร่วมกันเกี่ยวกับวันส่งมอบตัวหรือวันเน้ตัวไปครั้งใหม่ และให้เน้บทบัญญัติวรรค 3 ของข้อนี้มาใช้บังคับ

ข้อ 15

การส่งมอบทรัพย์สิน

1. ภายในขอบเขตที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายของภาคีที่ได้รับการร้องขอ และขึ้นอยู่กับสิทธิของบุคคลที่สามซึ่งจะต้องได้รับการเคารพ เมื่อได้รับคำร้องขอจากภาคีที่ร้องขอ ภาคีที่ได้รับการร้องขอจะต้องส่งมอบทรัพย์สินทั้งปวงที่ได้พบในดินแดนของตน ซึ่งได้มาจากผลของการกระทำ ความผิด หรืออาจต้องใช้เป็นพยานหลักฐาน หากอนุมติให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้

2. ภายใต้บังคับวรรค 1 ของข้อนี้ ทรัพย์สินที่ระบุไว้ข้างต้นจะต้องส่งมอบให้ภาคีที่ร้องขอหากได้รับการร้องขอ ถึงแม้ว่าการส่งผู้ร้ายข้ามแดนจะไม่สามารถดำเนินการได้เนื่องจากการตาย หรือการหลบหนีของบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัว

3. ในกรณีที่กฎหมายของภาคีที่ได้รับการร้องขอกำหนดหรือเป็นสิทธิของบุคคลที่สามทรัพย์สินใด ๆ ที่ได้ส่งมอบไปแล้วนั้น จะต้องถูกส่งคืนให้ภาคีที่ได้รับการร้องขอโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใด ๆ เมื่อภาคินั้นร้องขอ

ข้อ 16

หลักเกณฑ์ว่าด้วยการพิจารณาความผิดเฉพาะเรื่อง

1. บุคคลที่ถูกส่งตัวข้ามแดนภายใต้สนธิสัญญานี้จะไม่ถูกควบคุม ถูกฟ้องคดี หรือถูกพิจารณาคดี สำหรับความผิดซึ่งได้กระทำก่อนการส่งตัวข้ามแดนนอกเหนือไปจากความผิดที่ได้รับอนุมติให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนและจะไม่ถูกส่งตัวข้ามแดนไปยังรัฐที่สามสำหรับความผิดอื่นใด ยกเว้นในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) เมื่อบุคคลนั้นได้ออกนอกดินแดนของภาคีที่ร้องขอ ภายหลังจากการส่งผู้ร้ายข้ามแดน และได้เดินทางกลับเข้าไปใหม่โดยสมัครใจ

(ข) เมื่อบุคคลนั้นมีได้เดินทางออกจากดินแดนของภาคีที่ร้องขอ ภายในระยะเวลาสี่สิบห้า(45)วัน หลังจากที่สามารถจะกระทำเช่นนั้น หรือ

(ค) เมื่อภาคีที่ได้รับการร้องขอให้ความยินยอมคำร้องขอสำหรับความยินยอมนี้จะต้องยื่นพร้อมแนบเอกสารที่ระบุไว้ในข้อ 8 และบันทึกถ้อยคำของบุคคลที่ถูกส่งตัวข้ามแดนในส่วนที่เกี่ยวกับความผิดที่อ้างถึง การให้ความยินยอมอาจกระทำได้เมื่อความผิดที่ร้องขอเป็นความผิดที่สามารถส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ตามบทบัญญัติของสนธิสัญญานี้

2. วรรค 1 ของข้อนี้จะไม่ใช่บังคับกับความผิดที่กระทำภายหลังจากการส่งตัวข้ามแดน

3. หากลักษณะความผิดที่ถูกกล่าวหาเปลี่ยนแปลงไปในระหว่างดำเนินกระบวนการพิจารณา บุคคลที่ถูกส่งตัวข้ามแดนจะถูกดำเนินคดีหรือถูกพิพากษาได้เฉพาะเมื่อความผิดตามลักษณะความผิดใหม่แสดงองค์ประกอบที่เป็นความผิดซึ่งอาจอนุญาตให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้

ข้อ 17

การผ่านแดน

1. ภายในขอบเขตที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมาย สิทธิในการส่งตัวบุคคลโดยรัฐที่สาม ผ่านดินแดนของคู่ภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเพื่อที่จะส่งมอบให้คู่ภาคีอีกฝ่ายหนึ่งจะได้รับอนุญาตเมื่อได้รับคำร้องขอเป็นลายลักษณ์อักษรโดยวิธีทางการทูต

2. คำร้องขออาจได้รับการปฏิเสธหากมีการคัดค้านการผ่านแดนด้วยเหตุผลในเรื่องความสงบเรียบร้อยของประชาชน

3. การอนุญาตให้ส่งตัวผ่านแดนบุคคลที่จะถูกส่งมอบตัว ให้รวมถึงการให้อำนาจเจ้าหน้าที่ที่ติดตามให้สามารถควบคุมตัวบุคคลนั้น หรือร้องขอและได้รับความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ของภาคีที่มีการผ่านแดนในการควบคุมตัวบุคคลดังกล่าวไว้

4. ในกรณีที่มีการควบคุมตัวบุคคลตามวรรค 3 ของข้อนี้ ภาคีสันติสัญญาซึ่งมีบุคคลที่ถูกควบคุมตัวอยู่ในดินแดนของตน อาจสั่งให้ปล่อยตัวบุคคลนั้น หากการส่งตัวไม่ได้ดำเนินต่อเนื่องไปภายในระยะเวลาที่สมควร

5. ในกรณีการส่งตัวโดยใช้การขนส่งทางอากาศและไม่มีกำหนดการลงจอดในดินแดนของภาคีฝ่ายที่มีการผ่านแดนก็ไม่จำเป็นต้องขออนุญาตในการส่งบุคคลผ่านแดน หากมีการลงจอดโดยไม่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้าในดินแดนของภาคีดังกล่าว ภาคีฝ่ายนั้นอาจกำหนดให้ภาคีอีกฝ่ายหนึ่งยื่นคำร้องขอผ่านแดนตามที่กำหนดไว้ในวรรค 1 ของข้อนี้ ภาคีที่มีการผ่านแดนจะควบคุมตัวบุคคลที่ถูกส่งตัวนั้นไว้จนกระทั่งมีการเดินทางต่อไป หากว่าได้รับคำร้องขอเช่นว่าภายในเก้าสิบหก (96) ชั่วโมงของการลงจอดที่ไม่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้า

ข้อ 18

ค่าใช้จ่าย

1. ภาคีที่ได้รับการร้องขอจะดำเนินการที่จำเป็นทั้งปวงและรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการดำเนินกระบวนการที่เกิดขึ้นจากการยื่นคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนและจะเป็นตัวแทนรักษาผลประโยชน์ของภาคีที่ร้องขอ

2. ภาคีที่ได้รับการร้องขอจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในดินแดนของตน ในการจับกุมตัวบุคคลซึ่งถูกขอให้ส่งตัวข้ามแดนและในระหว่างการควบคุมตัว จนกระทั่งได้มีการส่งมอบตัวให้แก่บุคคลซึ่งภาคีที่ร้องขอได้แจ้งชื่อมาให้ทราบ

3. ภาคีที่ร้องขอจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการนำตัวบุคคลที่ถูกส่งตัวข้ามแดนจากดินแดนของภาคีที่ได้รับการร้องขอ

ข้อ 19

การมีผลบังคับใช้และการบอกเลิก

1. สนธิสัญญานี้จะมีผลบังคับใช้สามสิบ (30) วัน หลังจากวันที่ภาคีสันติสัญญาทั้งสองฝ่ายได้แจ้งให้อีกฝ่ายหนึ่งทราบเป็นลายลักษณ์อักษรว่า ข้อกำหนดเพื่อให้สนธิสัญญานี้มีผลบังคับใช้ได้รับการปฏิบัติอย่างครบถ้วนแล้ว

2. สนธิสัญญานี้ให้ใช้บังคับกับความผิดที่ระบุไว้ในข้อ 2 ซึ่งได้กระทำก่อนการมีผล
บังคับใช้ของสนธิสัญญานี้ด้วย

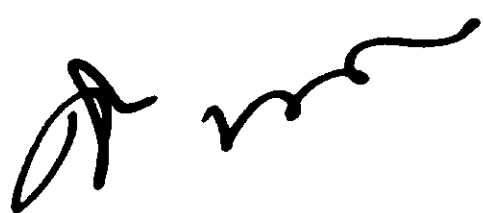
3. ภาคคู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจบอกเลิกสนธิสัญญานี้ในเวลาใดก็ได้ โดยแจ้งเป็น
ลายลักษณ์อักษรล่วงหน้าเป็นเวลาหก (6) เดือนแก่ภาคคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายนี้ ซึ่งได้รับมอบอำนาจจากรัฐบาลของแต่ละ
ฝ่ายได้ลงนามสนธิสัญญานี้

ทำคู่กันเป็นสองฉบับ ที่ กรุงโซล เมื่อวันที่ 26 เมษายน 2542 เป็นภาษาไทย เกาหลี
และอังกฤษ ทุกภาษาถูกต้องเท่าเทียมกัน ในกรณีที่มีความแตกต่างในการตีความให้ใช้ภาษาอังกฤษ
เป็นเกณฑ์

สำหรับราชอาณาจักรไทย

สำหรับสาธารณรัฐเกาหลี

(นายศุภชัย พานิชภักดิ์)

รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงพาณิชย์

(นายฮง ชุน ยอง)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การต่างประเทศและการค้า

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐเกาหลีได้ลงนามในสนธิสัญญาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐเกาหลี เมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๒ สมควรมีกฎหมายเพื่ออนุวัติการให้เป็นไปตามสนธิสัญญาฯ ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้